

مصطفی چمران

از ویکی‌پدیا، دانشنامه آزاد

مصطفی چمران

نماینده مجلس شورای اسلامی

دوره نخست

مشغول به کار

۷ خرداد ۱۳۰۹ - ۳۱ خرداد ۱۳۶۰

تهران، ری و شمیران

حوزه انتخاباتی

(۸۴۲، ۱۰۰'، ۵۱٪)

اکثریت

وزیر دفاع ملی

مشغول به کار

۸ مهر ۱۳۰۸ - ۱۹ شهریور ۱۳۰۹

گمارنده شورای انقلاب اسلامی

نخست وزیر مهدی بازرگان

پس از محمد تقی ریاحی

پیش از جواد فکوری

معاون نخست وزیر ایران

در امور انقلاب

مشغول به کار

۹ اردیبهشت ۱۳۰۸ - ۸ مهر ۱۳۰۸

نخست وزیر مهدی بازرگان

پس از ابراهیم یزدی

پیش از احلال معاونت

اطلاعات شخصی

مصطفی چمران ساوه‌ای

۱۰ مهر ۱۳۱۱

مصطفی چمران ساوه‌ای (۱۰ مهر ۱۳۱۱ تهران - ۳۱ خرداد ۱۳۶۰ دهلاویه)^{[۲][۳]} معروف به دکتر چمران و شهید چمران، فیزیکدان، سیاستمدار (عضو شورای مرکزی نهضت آزادی ایران)،^[۴] وزیر دفاع ایران در دولت مهدی بازرگان و دولت موقت شورای انقلاب از همراهان موسی صدر در تشکیل جنبش امل (لبنان)، نماینده دوره اول مجلس شورای اسلامی، از فرماندهان ایران در جنگ ایران و عراق و بنیان‌گذار ستاد جنگ‌های نامنظم در جریان جنگ ایران و عراق بود.^[۵]

وی در دانشگاه تهران، تحصیلات خود را در رشته الکترومکانیک به پایان برد. سپس برای ادامه تحصیل به آمریکا رفت و درجه دکتری در فیزیک پلاسمای کسب کرد. پس از گذراندن آموزش‌های نظامی در مصر، به لبنان رفت و به همراه موسی صدر، در تشکیل جنبش امل نقش مؤثیری داشت و از فرماندهان آن بود. چمران در زمان تحصیل در دانشگاه تهران، در درس ترمودینامیک، شاگرد مهدی بازرگان بود. آشنایی او با بازرگان، عامل مهمی در ورود او به عرصه سیاست به شمار می‌رود. وی در دوران پس از کودتای ۲۸ مرداد در سازمان نهضت مقاومت ملی که زیر نظر افرادی چون مهدی بازرگان، سید رضا زنجانی و سید محمود طلاقانی اداره می‌شد، فعالیت می‌کرد. در زمان تحصیل در خارج از ایران، او به همراه ابراهیم یزدی، علی شریعتی و صادق قطبزاده، شاخه خارج از کشوری نهضت آزادی ایران و همچنین انجمن اسلامی دانشجویان ایران در آمریکا را تأسیس کرد. پس از پیروزی انقلاب ۱۳۵۷ ایران، او به ایران بازگشت و در دولت بازرگان، مدتی وزارت دفاع را بر عهده داشت. او به عنوان یکی از اعضای نهضت آزادی، در دوره نخست مجلس شورای اسلامی از سوی مردم تهران به نمایندگی انتخاب شد.^[۶]

در جریان جنگ ایران و عراق، وی یکی از فرماندهان ایران بود. چمران با شروع جنگ، به اهواز رفت و سτاد جنگ‌های نامنظم را بنیان‌گذاری کرد. از دیگر کارهای مهم وی ایجاد هماهنگی بین نیروهای ارتش، سپاه و نیروهای داوطلب مردمی بود که در منطقه حضور داشتند. مصطفی چمران در ۳۱ خرداد ماه ۱۳۶۰ در مسیر دهلاویه-سوسنگرد بر اثر اصابت ترکش خمپاره به پشت سرش در ۴۹ سالگی شهید شد.^{[۷][۸][۹]}

محتويات

زنگنه

تولد

تحصیلات

ازدواج و خانواده

فعالیت سیاسی

در آمریکا

در مصر

در لبنان

در کردستان

وزارت دفاع

مجلس

در خوزستان

درگذشت

فیلم

عرفان و هنر

زندگی**تولد**

مصطفی چمران در سال ۱۳۱۱ خورشیدی در خیابان پانزده خرداد تهران, بازار آهنگرهای محله سرپولک به دنیا آمد. او فرزند حسن چمران ساوجی بود که از روستای چمران ساوه به تهران مهاجرت کرد.^[۱۰]

تحصیلات

وی تحصیلات ابتدایی خود را در مدرسه انتصاریه، نزدیک پامنار، گذراند و دوران متوسطه را در دارالفنون و البرز طی کرد. به سال ۱۳۳۲ با رتبه ۱۵ در رشته الکترومکانیک دانشکده فنی دانشگاه تهران پذیرفته شد. او در تمام دوران تحصیل جزو شاگردان ممتاز بود. سپس با دریافت بورس تحصیلی به دانشگاه تگزاس ای اند ام آمریکا رفت و درجه کارشناسی ارشد را در رشته مهندسی برق کسب نمود.^[۱۱] سپس برای اخذ درجه دکتری در رشته پلاسما فیزیک به دانشگاه برکلی ایالت کالیفرنیا رفت^[۱۲] و در آنجا نیز درخشید به گونه‌ای که پایان‌نامه او مرجع ۲ مقاله علمی در زمینه پلاسما فیزیک شد.^[۱۳] وی در دهه ۶۰ در آزمایشگاه‌های بل و هم چنین آزمایشگاه پیشرانه جت ناسا استخدام شد.^[۱۴]^[۱۵]

او در کنار زبان فارسی به زبان‌های عربی، ترکی، فرانسوی، انگلیسی و آلمانی مسلط بود و در کنار داشش، به هنر نیز توجه داشت.^[۱۶]^[۱۷]

ازدواج و خانواده

مصطفی چمران دو بار ازدواج کرد، بار اول در سال ۱۳۴۰ با یک زن مسلمان آمریکایی به نام تامسون هیمن^[۱۸] که نام خود را پس از ازدواج به پروانه تغییر داد و نمره این ازدواج، یک دختر به نام روشن و سه پسر به نام‌های رحیم، علی و جمال بود؛ جمال در کودکی در استخر خانه پدر همسر چمران غرق شد. نوشتۀ‌های ابوجمال در سوگ فرزند، نمونه‌ای نادر از نثر حزین چمران است.

نمونه‌ای از نوشتۀ‌های چمران در باب فرزند خود:

«ای فرزند! در این دنیا نتوانستم به تو کمکی کنم...»

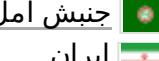
اما آن جا در آسمان‌ها، لحظه‌ای از تو جدا نخواهم شد...»

و دیگر قدرتی نیست که همبستگی ما را از هم بگسلد...»

بنئی!...»

مَعَكَ، مَعَكَ، لَا أَفَارِقُكَ...!»

فرزندم با تو خواهم بود از تو جدا نمی‌شوم!^[۱۹]

تهران، ایران	درگذشت
۳۱ خرداد ۱۳۶۰ (۴۹ سال)	
دهلویه، ایران	
برخورد ترکش <u>خمپاره</u>	علت مرگ
قطعه ۲۴ <u>یهشت زهرا</u> , تهران	آرامگاه
ایرانی	ملیت
نهضت آزادی ایران	حزب
▪ سمع	سیاسی
نهضت مقاومت ملی	دیگر
عضویت‌های <u>جهه ملی ایران</u>	
سیاسی	
همسر(ان) <u>تامسون ۵</u> . (پروانه) ^[۱]	همسر(ان)
غاده جابر	
روشن، رحیم، علی و جمال	فرزندان
کابینه <u>بارگان</u> ,	هیئت دولت
کابینه <u>شورای انقلاب</u>	
اسلام (شیعه)	مذهب
خدمات نظامی	
جمال	لقب(ها)
جنبیش امل 	وفادری
ایران 	
افواج مقاومت <u>لبنان</u>	خدمت/ شاخه
سپاه پاسداران	
ستاد جنگ‌های نامنظم	
۱۳۵۷-۱۳۵۴ (امل)	سال‌های
۱۳۶۰-۱۳۵۷ (ایران)	خدمت
ستاد جنگ‌های نامنظم	فرمانده
جنگ داخلی <u>لبنان</u>	
شورش ۱۳۵۷ کردها	جنگ‌ها/ عملیات‌ها
جنگ ایران و عراق †	
پیشینه پژوهشی	
الکترومکانیک	تخصص
فیزیک پلاسما	
دانشگاه <u>تهران</u>	محل
دانشگاه ای اند ام <u>تگزاس</u>	تحصیل
دانشگاه کالیفرنیا، برکلی	
Electron Beam in the Cold-Cathode Magnetron (https://www2.eecs.berkeley.edu/Pubs/Dissertations/Years/1963.html) (۱۹۶۳)	پایان‌نامه
David H. Sloan	استاد راهنما

سه فرزند دیگر هر کدام در شهری در کناره غربی آمریکا زندگی می‌کنند. همسر آمریکایی وی پس از مهاجرت به لبنان و مدتی زندگی کردن در آنجا، به دلیل شرایط سخت و محرومیت شدید، تصمیم به بازگشت به آمریکا گرفت و از همسر خود جدا شد و در سال ۲۰۰۹ در آمریکا درگذشت.^{[۱۸][۱۹]}

در ادامه حضور مصطفی چمران در لبنان نقاشی شمع او، آغاز آشنایی او با همسر لبنانی‌اش انجامید. واسطه این آشنائی و ازدواج، شخص موسی صدر و یک روحانی ایرانی به نام سید غروی بوده است.^[۲۰] عباس چمران، برادر او آخرین رئیس دانشکده مهندسی برق دانشگاه صنعتی شریف قبل از انقلاب بود که پس از مرگ او درگذشت^[۲۱] و مهدی چمران برادر دیگر او سابقه ریاست شورای شهر تهران را دارد.^[۲۲]

موزه دکتر چمران

چمران در حال کار در آزمایشگاه

فعالیت سیاسی

مصطفی چمران از سن پانزده سالگی در جلسه‌های تفسیر قرآن سید محمود علایی طالقانی حاضر می‌شد؛ وی همچنین در درس‌های فلسفه و منطق مرتضی مطهری و در دیگر جلسات نیز حضور پیدا می‌کرد.^[۱۷] وی از نخستین اعضای انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه تهران بود. در مبارزات سیاسی دوران مصدق، از دوره چهاردهم مجلس شورای ملی تا ملی شدن صنعت نفت شرکت فعال داشت. وی در روز ۱۶ آذر ۱۳۳۲ در حمله گارد به دانشکده فنی دانشگاه تهران جزو معتبران به حضور نیکسون، معاون رئیس جمهور ایالات متحده آمریکا، بود. چمران از مسوولان نهضت مقاومت ملی و عضو جبهه ملی ایران در دانشگاه تهران به شمار می‌آمد. او پس از حضور در آمریکا به همراه تنی چند از هم فکرانش شاخه نهضت آزادی ایران در خارج از کشور را تأسیس کرد. وی با همکاری ابراهیم بیزدی برای اولین بار انجمن اسلامی دانشجویان آمریکا را پایه‌ریزی کرد و از مؤسسین انجمن اسلامی دانشجویان ایرانی در کالیفرنیا بود. به دلیل این فعالیت‌ها، بورس تحصیلی شاگرد ممتازی وی از سوی رژیم شاه قطع شد و از آن پس تا پایان دوره دکتری در دانشگاه برکلی به عنوان پژوهش‌بار ای آی مشغول به کار شد.

در آمریکا

چمران با بورس شاگرد اولی در دانشگاه تهران برای ادامه تحصیل به آمریکا رفت و در دوره‌های کارشناسی ارشد (الکترونیک) در دانشگاه تگزاس ای آند ام^[۲۳] و دکتری (رشته فیزیک پلاسمای و الکترونیک) در دانشگاه برکلی تحصیل نمود.^[۲۴]

در سال ۱۹۶۲ پس از فارغ‌التحصیل شدن با خانواده خود به نیوجرسی منتقل شد و ضمن عضویت در شورای مرکزی جبهه ملی به عنوان عضو هیئت اجرایی و مسئول مالی به فعالیت پرداخت. تدارک اعترافات و بسیج دانشجویان در جلوی سازمان ملل در نیویورک، جلوی کاخ سفید در واشینگتن و همچنین سفارت ایران در شهر واشینگتن و سایر کنسولگری‌ها در شهرهای شیکاگو، نیویورک، سانفرانسیسکو در جهت اعتراض به وضعیت سیاسی - اجتماعی ایران بخش عمده‌ای از تلاش و فعالیت‌های او در این سال‌ها است.^[۲۵]

ماجرای بست نشستن در عبادتگاه سازمان ملل بدین قرار است: در سازمان ملل، محلی به عنوان معبد طراحی گردیده که نه مسجد است نه کلیسا؛ صرفاً عبادتگاه است. اتاقی است بزرگ و ساده که به صورت یک اتاق آرام و فضایی روحانی طراحی شده و بعضی از بازدیدکنندگان لحظاتی در این محل توقف کرده و با خود خلوت و به نیاش درونی می‌پردازنند. دوازده نفر از ایرانیان طبق قرار قبلی در این محل حاضر شده و به اصطلاح بست می‌نشینند. پس از چند دقیقه توجه مأمورین به این افراد که بیش از حد معمول در محل عبادتگاه توقف کرده‌اند جلب می‌شود. مأمورین خواستار خروج ایشان از عبادتگاه می‌شوند. جمع متحصن خواستار ملاقات با دبیرکل سازمان ملل می‌شوند که با مخالفت مأمورین روبرو می‌شوند. از طرفی دیگر، عده‌ای از اعضاء جبهه ملی و دانشجویان هم در خارج از ساختمان تجمع کرده و پلاکاردها و بیانیه‌هایی به زبان انگلیسی در اعتراض به شاه و هیئت حاکمه ایران بین توریستها و مردم توزیع می‌کنند. خبر تحقیق ایرانیان در محل سازمان ملل خبرنگاران را به آجیا می‌کشانند. مأمورین که از خروج متحصنین نالمید می‌شوند گارد مخصوص را آورده و دست و پای آن‌ها را گرفته، کشان کشان از سازمان ملل بیرون می‌برند و خبرنگاران خارجی و تلویزیون‌های سراسری آمریکا از این صحنه فیلم‌برداری می‌کنند.^{[۲۶][۲۵]}

چمران در یکی از موسسات پژوهشی بزرگ آمریکایی به نام بل استخدام و تا سال ۱۹۶۷ که به همراه دوستانش به خاورمیانه رفت، در این شرکت فعالیت داشت. چمران در آمریکا در واقع مسئول هماهنگ‌کننده گروههای حامی ملت فلسطین بود. پس از جنگ اعراب و اسرائیل و شکست سنگین کشورهای عرب، به دلیل ایجاد فضای منفی گستردۀ علیه مسلمانان چمران تصمیم می‌گیرد از آمریکا خارج شود، به خاورمیانه سفر کند و در تحولات جهان اسلام و مبارزه در برابر دشمنان مستقیماً شرکت نماید.

در مصر

چمران پس از اتمام تحصیلات و پس از تظاهرات پانزده خرداد توسط خسرو قشقایی^[۲۷] به همراه ابراهیم بزدی، رهسپار مصر شد و به تأسیس اولین پایگاه آموزش جنگ‌های مسلحه‌انه پرداخت. او به مدت دو سال، در زمان جمال عبدالناصر، رئیس جمهور مصر، سختترین دوره‌های چریکی و پارتیزانی را آموخت و به عنوان بهترین شاگرد این دوره شناخته شد.

در مصر با مشاهده حریان ناسیونالیسم عربی به جمال عبدالناصر اعتراض کرد و جمال ضمن پذیرش این اعتراض گفت که حریان ناسیونالیسم عربی آن قدر قوی است که نمی‌توان به راحتی با آن مقابله کرد و به دنبال آن به چمران و یارانش اجازه داد که در آن کشور نظرات خود را بیان کنند.^[۲۸]

عادل عون --معروف به ابو یاسر-- که از مبارزین قدیمی لبنان می‌باشد و از جمله دوستان مصطفی چمران در مصر و همچنین همزم وی در لبنان بوده است، اینگونه بیان می‌کند که: درباره دلیل ترک آمریکا و آمدن چمران به مصر از او سوال کردم، که او سبب این کار را قصد نداشتن شرکت در پیشرفت صنایع نظامی آمریکا داشت و با هدف مساعدت به برادران مسلمان در این دوره نظامی حضور پیدا کرده است. عادل در ادامه اظهار میدارد: اینطور به نظر می‌رسد که چمران جزو پنج متکر مسلمانی بوده است که در طرح گسترش و پیشرفت سلاح‌های آمریکایی می‌باشد حضور پیدا می‌نمود. چمران همچنین اشاره داشت به اینکه بنده از آتش فرار کرده‌ام، و گویا وی برای مدت دو سال از مرکز علمی که در آن بود مرخصی گرفته بود که بتواند به گروه‌های مبارز ملحق شود.^[۲۹]

در لبنان

در سال ۱۳۵۰ موسی صدر، رهبر شیعیان لبنان، در سفری به تهران ضمن ملاقات با مهدی بازرگان و گزارش خدمات در لبنان، از تشکیل یک مدرسه در شهر صور خبر می‌دهد و از ایشان معرفی یک مهندس مجروب جهت اداره مدرسه را خواستار می‌شود. مهندس بازرگان، چمران را معرفی می‌نماید. پس از تماس موسی صدر با چمران، این امر مورد قبول او قرار گرفته و او دوباره همه چیز را رها کرده و به سوی لبنان رهسپار می‌گردد.^[۳۰]

چمران در لبنان، در کنار موسی صدر، به فعالیت‌های فرهنگی و چریکی می‌پردازد. او به مدت هشت سال مدیریت مدرسه صنعتی جبل عامل را به عهده می‌گیرد. محمد نصرالله عضو هیئت رئیسه جنبش امل آن زمان و رهبر کنونی حزب ا... که در سن ۱۸ سالگی حکم فرماندهی منطقه خود را در نبطیه از دکتر چمران دریافت کرده در بارهٔ حضور مصطفی چمران در لبنان می‌گوید: مصطفی چمران بر حسب خواست موسی صدر از مصر به لبنان آمد. همسر ایشان به همراه سه پسر و یک دختر نیز به لبنان آمدند. اما به دلیل عدم وجود مدرسه برای آنان، خانواده چمران نتوانست در لبنان زندگی کند. او از همسرش جدا شد و خانواده‌اش را رها کرد تا با خانواده فقراء زندگی کند. خودش می‌گفت من خاک کش‌های فقراء هستم. چمران در دل شیعیان لبنان جاودان است. موسی صدر وصیت کرد که همواره حرف مصطفی چمران احرا شود.^[۳۱] چمران نیز عشق و ارادت زیادی به موسی صدر داشت و از یادداشت‌هایش این امر کاملاً هویادست.

تأسیس پایگاه چریکی مستقل برای تعلیم مبارزان ایرانی در لبنان، از دیگر اهداف چمران بوده است. چمران در لبنان به موسی صدر کمک کرد تا سازمان امل، به عنوان شاخه نظامی، «حرکة المحرمون» را پایه‌گذاری کند.^[۳۲] چمران از سال ۱۹۷۱ که به جنوب لبنان می‌آید، کلاس‌هایی برای درس‌های ایدئولوژیک اسلامی به سبک انجمن‌های اسلامی دانشجویان به راه می‌اندازد. از هر دهی یک یا دو نفر از معلمین مسلمان را انتخاب کرد که در کل حدود ۱۵۰ نفر می‌شدند؛ هفت‌تایی یک بار به مدرسه می‌آمدند و جلساتی اسلامی برپا می‌شد که موسی صدر، شیخ مهدی شمس الدین، محمدحسین فضل الله و رجال دیگر سخنرانی می‌کردند و بعد خودش وارد بحث می‌شد و یک سلسله دروس ایدئولوژیک را بیان می‌کرد. همین افراد بودند که اولین هسته‌های سازمان «حرکت المحرمون» در جنوب را تشکیل دادند. او در بیروت نیز نظیر این اقدام را انجام داد.^[۳۳]

هنگامی که منطقه شیعه‌نشین نبعه توسط فالانژها محاصره شده بود، چمران در مأموریتی خطرناک، سوار بر زره‌پوشی از ارتش لبنان، خود را به داخل منطقه محاصره شده می‌رساند. در میان راه فالانژیست‌ها زره‌پوش را متوقف می‌کنند و می‌خواهند در آن را باز کنند که چمران از داخل دستگیره در را محکم می‌گیرد و آن‌ها فکر می‌کنند در قفل است و وقتی از شیشه کوچک به داخل نگاه می‌کنند او خود را پنهان می‌کند؛ آن‌ها نیز با تصور اینکه کسی داخل نیست منصرف می‌شوند. چمران پس از سه روز ماندن در نبعه تصمیم به مراجعت می‌گیرد. برای بازگشت زره‌پوشی نبود؛ لذا با ارمنی‌ها تماس می‌گیرد؛ ارمنی‌ها در قبال گرفتن پول، شیعیان را به بیروت می‌رسانند لیکن اکثریت آن‌ها در میان راه به اسارت می‌افتدند و کشته می‌شدنند. چمران با atomobile، همراه سه نفر ارمنی، وارد منطقه فالانژیست‌ها می‌شود و در پست ایست و بازرسی فالانژها با استفاده از گذرنامه یک شخص فرانسوی که شباهتی به چمران داشته، شروع به صحبت به زبان فرانسه با مأمورین می‌کند و بدین ترتیب از محاصره آن‌ها خارج می‌شود. او گزارشی از وضعیت و خیم شیعیان جنگ زده نبue به موسی صدر می‌دهد. موسی صدر با دوستی در فرانسه تماس گرفته و تقاضای کمک می‌نماید؛ او نیز با سازمان پزشکان بدون مرز تماس برقرار می‌کند و اکیبی متشكل از چهار پزشک فرانسوی به همراه سه پرستار عازم نبue می‌شوند. چمران دوباره همراه با اکیب فرانسوی عازم نبue می‌شود که در میان راه اتومبیل آن‌ها را به رگبار می‌بندند و سوراخ سوراخ می‌کنند.

چمران نسبت به گروههای سیاسی لبنان شناخت زیادی داشت، وی آزردگی خاطر خویش را از باران تهمت‌هایی که گروههای مختلف سیاسی به او می‌زند کتمان نمی‌کند. از جمله اتهامات که به چمران زده بودند، تسليم نمودن اردوگاه بزرگ فلسطینی تل زعتر به کتاب (الفائزها) بوده است. چمران با رهبران فلسطینی و در رأس آنها، یاسر عرفات نیز تماس و همکاری نزدیک داشته است به طوری که یاسر عرفات و ابوجهاد می‌آمدند و از او مشورت می‌گرفتند.

در بجیوه پیروزی انقلاب ۱۳۵۷، چمران در نظر داشت که پانصد رزمنده از سازمان «امل» را تجهیز نموده و خود را به وسیله معركه نبرد در ایران برساند. دولت سوریه نیز دادن امکانات و هوایپیما برای انتقال رزمندگان را تقبل نموده بود تا در هر جا که سازمان امل می‌خواهد رزمندگانش را پیاده کند. اما نبرد در تهران ۲۴ ساعت بیشتر طول نکشید و طرح به مرحله اجرا در نیامد.^[۳۳]

با پیروزی انقلاب ۱۳۵۷، در سی ام بهمن همین سال چمران همراه با یک گروه ۹۲ نفره از لبنان به ایران آمد و با آنکه قصد ماندن در ایران را نداشت، به توصیه سید روح الله خمینی در وطنش ماندگار شد. در اوایل پیروزی انقلاب، به تربیت اولین گروه از پاسداران انقلاب اسلامی در سعدآباد پرداخت.

در کردستان

در ناآرامی‌های کردستان برای مقابله با جدائی طلبانی که با دولت مرکزی می‌جنگیدند همراه با ولی‌الله فلاحتی، به آن منطقه رفت. گردنۀ قلعه‌حصار، بین راه ارومیه و سرو، دست شورشیان افتاده بود و نیروهای ژاندارمری و داوطلب محلی پس از دادن تلفات زیاد عقب‌نشینی کرده بودند؛ وی در اولین حرکت نظامی خود به همراه فلاحتی، فرماده نیروی زمینی ارتش، در حالی که آر پی جی به دست گرفته بود و پیش‌پیش نیروهای نظامی حرکت می‌کرد و راه را برای عبور تانکها باز می‌نمود گردنۀ مذبور را پاکسازی کرد.

در ناآرامی‌های مریوان از طرف دولت موقت به مأموریت رفت و مدت ده روز در آن جا ماند و پس از برگزاری جلسات متعدد برای بازگشت امنیت به منطقه و حاکمیت دولت مرکزی با بزرگان شهر به توافق رسید. چمران که سخنگو و نماینده جناح تندرو شورای انقلاب و دولت موقت بود توانست با موافقت خمینی ارتش و سپاه پاسداران را به کارزار کردستان بکشاند.^[۳۴] در درگیری‌های کردستان، گروهی از تکاوران ارتش او را همراهی می‌کردند. آن‌ها از تاکتیک ویژه‌ای سود می‌جستند و به جای آن که با پیش قراولان دشمن مواجه شوند، با هلیکوپتر در قلب پایگاه‌های دشمن فرود می‌آمدند و آن‌ها را تار و مار می‌کردند. اوج شهرت چمران در واقعه خونین پاوه بود که همراه با تیمسار ولی‌الله فلاحتی، در زیر باران گلوله، خود را به محاصره افکند. شهر پاوه به دست شورشیان افتاده بود و تنها خانه پاسداران و پاسگاه ژاندارمری مقاومت می‌کردند. در این حادثه، با پخش پیام روح‌الله خمینی از رسانه‌ها که ارتش و پاسداران را به پاوه فراخوانده بود، شورشیان پا به فرار گذاشتند. از حادثی که در پاوه اتفاق افتاد قتل عام مجرموهین توسط مخالفین در بیمارستان، سقوط هواپیمای فانتوم و اصابت هلیکوپتر ۲۱۴ حامل قربانیان و مجرموهین به کوه بود که چمران از آن با تلخی فراوان و یک حادثه «دیوانه‌کننده» یاد می‌کند.^[۳۵]

وزارت دفاع

چمران پس از حادث کردستان به تهران احضار شد و از سوی روح‌الله خمینی به سمت وزارت دفاع منصوب شد.^[۳۶] او در سمت وزیر دفاع بیش از ۱۲۰۰۰ نفر را از ارتش پاکسازی کرد.^[۳۷] وی پس از استعفای دولت موقت، به کار خود در وزارت دفاع ادامه داد.^[۳۸] در ۲۰ اردیبهشت ۱۳۵۹ چمران از سوی آیت‌الله خمینی به سمت مشاور شورای عالی دفاع ملی منصوب شد.^[۳۹]

مجلس

چمران در انتخابات اولین دوره مجلس شورای اسلامی از تهران به نمایندگی انتخاب شد.

در خوزستان

با آغاز جنگ ایران و عراق به ججهه جنگ عزیمت نمود و ستاد جنگ‌های نامنظم را بنیان نهاد. ایجاد واحد مهندسی فعال برای ستاد جنگ‌های نامنظم یکی از این برنامه‌ها بود که به کمک آن، جاده‌های نظامی به سرعت در نقاط مختلف ساخته شد و با نصب پمپ‌های آب در کنار رود کارون و احداث یک کانال به طول حدود بیست کیلومتر و عرض یک متر در مدتی حدود یک ماه، آب کارون را به طرف تانک‌های عراقی روانه ساخت، به طوری که آن‌ها مجبور شدند چند کیلومتر عقب‌نشینی کنند و سدی بزرگ مقابل خود بسازند.

پس از یأس عراقیها از تسخیر اهواز، ارتش این کشور برای دومین بار به سوستنگرد حمله کرد و سه روز تانک‌های عراقی شهر را در محاصره گرفتند؛ روز سوم تعدادی از آنان توانستند به داخل شهر راه یابند.

دکتر چمران که از محاصره تعدادی از یاران و رزمندگان ایرانی در آن شهر سخت برآشته بود، با فشار و تلاش فراوان خود و سید علی خامنه‌ای، ارتش را آماده ساخت که برای نخستین بار دست به یک حمله خطرناک و نابرابر بزنند و خود نیز نیروهای مردمی و سپاه پاسداران را در کنار ارتش سازماندهی کرد تا با نظمی نو و شیوه‌ای جدید از جانب جاده اهواز - سوستنگرد به دشمن یورش ببرند.

مدفن جواد فکوری، ناصر کاظمی،
مصطفی چمران و موسی نامجو در بهشت
زهرا

بوسه مهدی چمران بر گونه برادرش
مصطفی پس از کشته شدن.

چمران در نبردی که برای آزادسازی سوستنگرد درگرفته بود، به هدف منحرف کردن دشمن از آسیب رسانی به رزم‌ندگان همراهش، به همراه دو تن از همراهانش به درگیری با چند تانک و نفری پرداخت که ماحصل آن فرار نیروهای عراقی از صحنه نبرد بود در حالی که او تنها از ناحیه ران محروم گردید و نیروهای او توanstند خود را به سوستنگرد برسانند؛ او با کامیون هیقائی که از دشمن به غنیمت گرفته بود خود را به بیمارستان رساند و بستری شد؛ اما بیش از یک شب در بیمارستان نماند و پس از آن به مقر ستاد جنگ‌های نامنظم رفت.

درگذشت

چمران دوباره در تاریخ ۳۱ خرداد ۱۳۶۰ که برای سرکشی، معرفی و توجیه فرمانده جدید محور به جای «ایرج رستمی» به منطقه جنگی دهلاویه رفته بود، در خط مقدم نبرد، بر اثر اصابت ترکش خمپاره ۶۰ دشمن از ناحیه پشت سر زخمی شد. کمک‌های اولیه بر روی او در بیمارستان سوستنگرد انجام گرفت و آمبولانس به اهواز شنافت ولی بیکر بی جان او به اهواز رسید [۴۰] و در همان تاریخ درگذشت [۴۱]. آرامگاهش در بهشت زهرا قرار دارد و فاقد سنگ مزار می‌باشد. آدرس مزار وی قطعه: ۲۴ ردیف: ۷۱ شماره: ۲۵ و تاریخ دفنش ۱۳۶۰/۴/۲ است [۴۲] در قتلگاه او در دهلاویه نیز بنای یادبودی ساخته‌اند.

فیلم

ابراهیم حاتمی کیا، کارگردان ایرانی، فیلمی را به نام چ درباره مصطفی چمران ساخت که پیشنهاد آن را مهدی چمران ۱۵ سال پیش به وی داده بود. این فیلم به مقطعی از زندگی چمران یعنی دو روز و دو شب حضورش در پاوه در سال ۱۳۵۸ می‌پردازد. در این فیلم فریزز عرب نیا نقش چمران و سعید راد نقش تیمسار فلاحتی را بر عهده دارد. در فیلم سیمیرغ نیز که سرگذشت دو تن از خلبانان هوانیروز یعنی احمد کشوری و علی‌اکبر شیروodi را به تصویر می‌کشد، به نقش چمران در واقعه پاوه اشاره شده‌است [۴۳].

عرفان و هنر

چمران شخصیتی عارفانه داشت و به اشعار مولوی علاقه داشت. [۴۴] آثار هنری زیادی را بر جای گذاشت که از جمله آن‌ها می‌توان به تابلوهای نقاشی، مجسمه‌ها و عکس‌ها اشاره کرد. نقاشی در میان علاقه‌مندی‌های باز هنری چمران بود که در این زمینه چندین اثر رنگ روغن از وی به جا مانده‌است. [۴۵]

پانویس

- ۸. مصطفی چمران (<http://www.irdc.ir/fa/calendar/34/defa.aspx>)
- ۹. روابط حماسه‌های چمران از کالیفرنیا تا سوستنگرد (<http://www.tasnimnews.com/fa/news/1394/03/30/775710>)
- ۱۰. آثار هنری چمران از کالیفرنیا تا سوستنگرد (http://www.worldcat.org/title/integrator-based-on-motion-and-electrostatic-charge/oclc/5974555&referer=brief_results)، نز کارشناسی ارشد مصطفی چمران، [WorldCat.org]
- ۱۱. عنوانی ترہای دکترای سال ۱۹۶۳ دانشکدة مهندسى برق و علوم رایانه دانشگاه برکلی (<https://www2.eecs.berkeley.edu/Pubs/Dissertations/Years/1963.html>)
- ۱۲. «یک انگرال‌گیر بر مبنای حرکت و بار الکترواستاتیک (https://scholar.google.nl/scholar?rlz=1C1CHFX_enNL764NL764&um=1&ie=UTF-8&lrcit=es=90486499855560696). دریافت شده در ۲۰۱۷-۰۲-۲۹
- ۱۳. «محقق Google» (https://scholar.google.nl/scholar?rlz=1C1CHFX_enNL764NL764&um=1&ie=UTF-8&lrcit=es=90486499855560696). دریافت شده در ۲۰۱۷-۰۲-۲۹
- ۱۴. سفرهای تحقیقاتی شهید چمران آغاز شد (<http://jamejamonline.ir/sima/1570389038745384501>)

۱. توحیدی، مرجان (۱۳۹۵). «کدام چمران» (<http://www.shar.ghdaily.ir/fa/main/detail/95824>)
۲. «براهیم یزدی: غرضی، چمران را اذیت می‌کرد / عصوبیت چمران در نهضت آزادی قابل انکار نیست» (<http://tarikhir.ani.ir/Modules/News/Phtml/News.PrintVersion.Html.php?Lang=fa&TypeId=All&NewsId=4240>) دریافت شده در ۲۱ژوئیه ۲۰۱۷.
۳. چمران، مهدی، دانشنامه جهان اسلام.
۴. «براهیم یزدی: غرضی، چمران را اذیت می‌کرد / عصوبیت چمران در نهضت آزادی قابل انکار نیست» (<http://tarikhir.ani.ir/Modules/News/Phtml/News.PrintVersion.Html.php?Lang=fa&TypeId=All&NewsId=4240>) دریافت شده در ۲۱ژوئیه ۲۰۱۷.
۵. «نگاهی به ویژگی‌های علمی و شخصیتی شهید چمران / عشق هدف حیات و محرك زندگی من است» (<https://www.yjc.ir/fa/news/6137495>)
۶. آوینی (<http://www.aviny.com/news/83/03/30/05.aspx>)
۷. شهید چمران که بود؟ (<http://chamrannews.ir/fa/news/7>)
۸. شهید چمران-که-بود ([/9](#))

منابع

- چمران، مهدی (۱۳۸۷). «مصطفی چمران». [[دانشنامه جهان اسلام]] (۲). <http://www.encyclopaediaislamica.com/madkhali.php?sid=5554>. تهران: بنیاد دائرة المعارف اسلامی. ص. ۵۰۰۴. دریافت شده در ۱۹ تیر ۱۳۹۳. تداخل پیوند خارجی و [ویکی پیوند \(کمک\)](http://hamshahrionline.ir/details/52170)

«زندگینامه: مصطفی چمران (۱۳۶۰-۱۳۱۱)» (<http://hamshahrionline.ir/details/52170>). همشهری آنلاین. ۲۹ اردیبهشت ۱۳۸۷. دریافت شده در ۱۹ تیر ۱۳۹۳.

صدری افشار، غلامحسین؛ حکمی، نسرین؛ فرهنگ فارسی اعلام، تهران: فرهنگ معاصر، ص. ۹۶۴-۸۶۳۷-۰۰-۸، شابک ۲۹۲

نعمتی، احمد (۱۳۸۳). ساوه، شهر باستانی. انتشارات اعلاء. ص. ۱۶۶-۱۶۱. شابک ۹۵۴۲۲-۹-۶۴۰-۰۵.

پیوند به بیرون

- سایت مصطفی چمران (<http://www.chamran.ir>)
سایت اختصاصی دکتر مصطفی چمران (<http://www.chamran.org>)

در ویکی گفتاورد موجود است.

در ویکی انبار پروندهای درباره **مصطفی چمران** موجود است.

- فیلم مستند لحظات مرگ تا خاکسیاری (http://www.mojahedat.com/modu/les.php?name=Video_Stream&page=watch&id=7)
- زندگی نامه در سایت صدا و سیمای جمهوری اسلامی (<http://www.irib.ir/oc/casions/chamran/chamranen.htm>)
- زندگی نامه مصطفی چمران (۱۳۱۱-۱۳۶۰) (<http://hamshahrionline.ir/detail/52170>) همشهری (http://imamsadr-news.com/chamran)
- چمران: مصطفای صدر (<http://imamsadr-news.com/chamran>)

زندگی نامه از زبان خود وی

- کتاب سرنوشت یاران مصدق- هوشنگ مهدوی
- کتاب پشت پرده انقلاب اسلامی- اعتراضات حسین بروجردی- به کوشش و ویرایش بهرام چوبینه.

مناصب سیاسی

پیشین: جواد فکوری	وزیر دفاع ملی ۱۳۰۹ - ۱۳۰۸	پیشین: محمد تقی ریاحی
پیشین: سید موسی نامجو	نماینده ولی فقیه در شورای عالی دفاع ملی ۱۳۰۹ - ۱۳۶۰ متصدی همزمان: سید علی خامنه‌ای	عنوان جدید

مناصب نظامی

پیشین: مهدی چمران	فرمانده ستاد جنگ‌های نامنظم ۱۳۶۰ - ۱۳۰۹	عنوان جدید
-----------------------------	---	------------

برگرفته از «<https://fa.wikipedia.org/w/index.php?title=چمران&oldid=26469186>

این صفحه آخرین بار در ۲۰ ژوئن ۲۰۱۹ ساعت ۱۲:۴۹ ویرایش شده است.

همه نوشته‌ها تحت مجوز Creative Commons Attribution/Share-Alike در دسترس است؛ برای جزئیات بیشتر [شرایط استفاده](#) را بخوانید.
ویکی‌پدیا® علامتی تجاری متعلق به سازمان غیرانتفاعی بنیاد ویکی‌مدیا است.